

A P F E L D O R F & C O.

עורך דין ו_magistris

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלוט ובית הלו ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1

בפני **כב' השופט יצחק כהן, סגן נשיא**

התובעים

1. קייקי כפר בלוט ובית הלו ש.מ.
2. דימיטרי אנקיס
- ע"י עוז'ד אחודה רז ואוח'

נגד

הנתבעת

צוק מנרה בע"מ
ע"י עוז'ד שלומי ברדוויל ואוח'

2

3

פסק דין

4

5

6. בפני תובענה לפיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים, נזקים מסחריים, עשיית עשר ולא משפט ועווגמת
7. نفس, בשל הפרה נטענת של זכויות יוצרים, נשוא תצלום אשר צולם ע"י תובע 2.

8

9

העובדות חרילוננטיות לדין:

10

11. על פי הטען בכתב התובעה, התובע מס' 1 – קייקי כפר בלוט, הינו אתר אטרקציות מהגדולים
12. והוותיקים באזור הצפון, אשר מספק מגוון פעילויות לרבות שיט קיאקים בנهر הירדן.

13

14. התובע מס' 2 – יאנקיס דימיטרי (להלן: "דימיטרי"), הינו צלם מקצועי הפעול בשטח אתר
15. הקיאקים. במסגרת עבודתו נהוג דימיטרי לצלם באופן ספונטאני נופשים באתר השיט
16. ומאפשר להם רכישת תמונות אלו בתום הבילוי.

17

18. הנתבעת (להלן: "צוק מנרה"), תאגיד מתחילה המפעיל רכבל ואטרקציות נוספות באזור
19. הצפון.

20

21. במהלך קיץ 2009, בילתה הגבי ליאת אלימי (להלן: "אלימי") יחד עם בני משפחתה באתר
22. קייקי כפר בלוט. במהלך השירות, צולמה אלימי ע"י דימיטרי ובסיומו רכשה את התצלום
23.מושא המכירות (להלן: "התצלום").

24

1 מתוכך 22

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת הלו ש.מ. ואח' נ' צוק מנרה בע"מ

אלימי, אשר אותה העת הייתה מועסקת כעוזרת מנכ"ל הנتابעת, מסרה את התמונה למעסיקה, על מנת שזה יעשה בו שימוש פרטומי לאתר שיט קיאקים המכונה "קייקי דג על הדן" אותו משוקת הנتابעת.

לאחר הגשת התביעה המקורית, ביקשו התובעים לתקן את כתוב תביעתם. במסגרת כתוב התביעה המתוכנן נטען כי דימטרי מועסק למעשה אצל מר גינדי זיבוב - "קיד אלקטווניקה" (להלן: "זיבוב או קובל המשנה"), כאשר קובל המשנה חותם על הסכם מול קייקי כפר בלום, לפיו זכויות היוצרים בתמונות אשר צלמו באתר, נתנות לקייקי כפר בלום.

טענות התובעניים:

לטעמי התובעניים, מדובר בתמונה מקורית כאשר זכות היוצר בה נתונה לאתר "קייקי כפר בלום" מכוח ההסכם עם קובל המשנה ודימטרי. עוד נטען כי אפילו לא היו נחתמים הסכמים אלו, עדין בפני בית המשפט הבהיר קובל המשנה לפיה הוא מקנה את זכויות היוצרים בתמונה לתובע, כאשר ניתן להקנות זכויות יוצרים אף למפרט וכאשר דרישת הכתב בណז זה הינה דרישה צורנית ולא מהותית.

חן זיבוב והן התובעניים תמיימי דעתם באשר לשאלת זכויות היוצרים בתמונה, כאשר מאידך הגבי אלימי לא הוכיח כי התקיים אלמנט הזמנת תמונה במקורה זה, אלמנט אשר מקיים את תנאי ס' 35 (ב) לחוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים") המKENת הזכויות בתמונה למזמן.

מוסיפים התובעניים ותוונים כי בתמונה המקורית בוצעו שינויים לרבות רישוס – הסרת שם מותג הצלם ומספר הטלפון שלו, טשטוש ושינויים נוספים אשר מהווים אף הם פגיעה בזכויות היוצרים. כך גם כך, בפרסומים נשוא התובענה לא ניתן קרדיט לנדרש לצלם.

לא ניתן לטעון כי הנتابעת קיבלה את הזכויות בתמונה לאור הסכמי הדדיות עסקיים בין הצדדים, שכן מדובר בטענה עוודתיות סותרת לטענה כי הזכויות בתמונה נתונות לבן אלימי אשר רכשה אותה ומסרה אותה לידי הנتابעת.

התובעניים הצבעו על הפרת זכויות בהיקף נרחב – בשלטי חוות, מנזרים, אתרי אינטרנט וכיוצא יב, כאשר כפי הנטען, אף במקרים אלו ממש לא חדרה הנتابעת מההפרה והוא עדין עוזה שימוש מסחרי בתמונה.

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת הלו ש.מ. ואח' נ' צוק מנרה בע"מ

1

2. לסייעם הפנו התובעים לסקור אשר נערך ע"י קייקי כפר בלום, לפיו אחזה גבהה מהנופשים
 3. באתר מגיעים אליו לאור קיומה של האטרקציה המופיעות בתמונה, מיקום המזוהה עם
 4. "קייקי כפר בלום", לפיכך, הנتابעת הביאה להטעה ולגניבת עין.

5

6

7

טענות הנتابעת

8

9. לטענת הנتابעת, כאמור, לא הוכח כי הזכיות בתמונה נתונות לוייבוב ומשכק אין אפשרתו
 10. להעביר זכויות אלה לאחר. בנוסף, גם אם היו לוייבוב הזכיות בתמונה, במועד
 11. הקובל, לא הועברו הזכויות כדין.

12

13. לגרסת הנتابעת, הגבי אלמי לא הזמין את צילום התמונה עבור לשיט, אלא שפרשנות ס' 35(ב) לחוק זכויות יוצרים מובילה למסקנה כי במקרים מעין אלה, בהם מצולמים אנשים
 14. במהלך טויל אינטימי ומשפחתי ניתן לפרש את אלמנת החזינה גם כהזמנה בדיעבד, לנוכח
 15. מטרת הסעיף – ההגנה על פרטיות המצולמים.

16

17. כך או כך, הצלם עצמו לא יכול לבצע שימוש מסחרי בתמונה בשל פרטיות המצולמים ובהתאם
 18. לס' 2(6) לחוק הגנת הפרטיות.

19

20. לגופו של עניין, נטען כי לא הוכח שמר דימטרי הוא אשר צילם בפועל את התמונה, כן לא הוכח
 21. קשר עבודה בין זיבוב לדימטרי – לא הցgo תלושי משכורות, חוות עבודה וכוכ'יב. עד טענת
 22. הנتابעת כי במועד הגשת הבקשה לצוויים זמינים, לא הוגג החסכם אשר נחתם כביבול בין קייקי
 23. כפר בלום לוייבוב שכן החסם כזה לא היה נמצא. טענת מעשה הנتابעת כי החסם נחתם
 24. בדייעבד ולצורך תביעה זו שבפני.

25

26. נטען כי התמונה נמסרה לגבי אלמי ללא ציוןשמו של הצלם, משכך, דימטרי אינו יכול לטען
 27. לפגיעה בו בהקשר זה. זאת ועוד, לא מקובל כי פרסומיים מסחריים נשאים את שמו של צלם
 28. הפרטומת על גביהם. השינויים אשר נערכו בצלם אינם שינויים אשר פוגעים בכבודו של היוצר.

29

30. הנتابעת דוחה את טענת ההטעה – לדידה מדובר בצילום במקום ציבור, התמונה אינה מזוהה
 31. עם קייקי כפר בלום דווקא.

32

33

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

14. לסיום טוענת הנتابעת להגנות מוצקות העומדות לה מכוח חוק זכויות יוצרים של שימוש
בתוכנה בתום לב.
2
3

חראיות:

15. מטעם התובעים העידו קבלן המשנה – מר זיבוב, הצלם – מר דימיטרי ינ קיש, מנכ"ל קייקי כפר
בלום – מר גיא ירמק וויל אלמי – בעלה של הגבי ליאת אלמי אשר מצולם לצדיה בתצלום
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

10. התובעים הגיעו את התצלומים (אשר סומן ת/1). בתצלומים נראהים מר וגב' אלמי עם ילדיהם,
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

10. התובעים הגיעו את התצלומים (אשר סומן ת/1). בתצלומים נראהים מר וגב' אלמי עם ילדיהם,
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

עד הוגש סקר שביעות רצון אשר נערך ע"י קייקי כפר בלום בשנת 1010 (סומן ת/2) (להלן:
"הסקר") ותמונה של שלטי חוצות בהן מוצג התצלום המפר (סומנו ת/3, ת/4 ו-ת/5).

10. מטעם ההגנה העידו הגבי ליאת אלמי, מר אבשלום צדוק - מנכ"ל הנتابעת ומור אכרם רباء –
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

10. מטעם ההגנה העידו הגבי ליאת אלמי, מר אבשלום צדוק - מנכ"ל הנتابעת ומור אכרם רباء –
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

ההגנה צרפה את החסכים אשר נחתם בין קייקי כפר בלום לבין זיבוב ביום 02.03.11 (סומן נ/3),
את הנספח להסכם (סומן נ/2 והמקורי נ/3), את תצהיר תשובה לשאלון
אשר הופנה לצלם דימיטרי (סומן נ/4), תצהיר תשובה לשאלון אשר הופנה למנכ"ל קייקי כפר
בלום מר ירמק (סומן נ/5) ומנסר פרסום לנتابעת ובו התצלום המפר לצד תצלום רכבל הנتابעת
ואטרקציות נוספות (סומן נ/6).

דין והכרעה

16. בפנינו בוחנה בת מספר שלבים.

16. בפנינו בוחנה בת מספר שלבים.
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בשלב הראשון נבחן האם התמונה הינה יצירה המוגנת עפ"י חוק זכויות יוצרים. אם התשובה
על שאלת זו היא חיובית, נעבור לשלב השני בו יש לדון למי נתונה זכויות היוצרים בתמונה, אם
התשובה על שאלת זו היא כי הזכויות נתונה למי מהתובעים, הרי שנידרש לשאלות הנזק
והפיוצרי לצד סוגיות הגנה אשר יכול לעמודות לנتابעת ולסוגיות הפגיעה המוסרית בזכות
היוצרים.

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום ובית הלו ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1

האם התמונה הספונטנית הינה מושأ לזכות יוצרים?

3. בתי המשפט הכירו גם בצלום שאינו עומד בסטנדרטים אומנותיים, כצלום שחושה תחת
 4. הגנת זכויות יוצרים מכוח החוק, ובלבד שיש בו מעט מן המקריות (דרישת ס' 4(א)(נ) לחוק
 5. זכויות יוצרים. גם בפסקה נקבע במקרים דומים כי צילום בדרך כלל, יהווה מושא ראוי
 6. לזכויות יוצרים (ראו למשל: רע"א 7774/09 אמריך ויינברג נ' אליעזר ויסהוף טרם פורסם,
 7. [פורסם בבלט], ת"א (ת"א) 24478/87 עוזי קרון נ'פתח שביט, פ"מ תשנ"א (א) 139).

8. לדידי, הצלום הינו מושא לזכות יוצרים, ללא כל ספק.

9.
 10. בחירת התזמון הנכון, הקומפוזיציה, בחירת מבעפני המצולמים בעת הצילום (כשחט
 צוהלים במהלך אקט אקסטרים), בחירת רקע הצלום, מיקוד התמונה, הזווית,
 בחירת העדשה המתאימה, האור המתאים וכיוצא ב', כל אלה יסודות מקוריים
 ויצירתיים פרי הצלם וידו האמונה, וראויים להגנת החוק.

11.
 12. אני קובע כי הצלום אכן צולם ע"י דימטרי. קובלן המשנה זיבוב העיד כי העסיק רק
 צלם אחד בתקופה הרלוונטית (ע' 26 שי' 16, 22 לפרטוקול). לטענתו דימטרי הועסק
 אצלו כצלם יחיד באתר החל משנת 2004 (שם, שי' 26) ובימים בהם נעדך לא הופעל
 עסק צילום הנופשים (ע' 27 שי' 15 לפרטוקול).

13.
 14. כך גם העיד דימטרי עצמו (ע' 30 לפרטוקול, שי' 5).

15.
 16. משנמצא כי הצלום מוגן מכוח דיני זכויות היוצרים, יש לבחון למי הבעלות בזכות
 היוצרים.

17.
 18. זכות היוצרים בצלום:

19.
 20. בשנת 2007 נחקק חוק זכויות יוצרים, התשס"ח - 2007 החל בענייננו. החוק מגדר מיהו
 הבעליים הראשון של זכויות היוצרים, בעלות המאפשרת למחזיק בה לנצל את זכויותיו במספר
 אופנים, לרבות פרסום, העתקה, שידור, עשיית יצירות נזירות, מכירת היצירה או מתן רישיון
 לאחר לשימוש בה באופן שבו ניתן לנכון (ס' 11 לחוק זכויות יוצרים).

בית המשפט המחייב בנכרכת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואח' נ' צוק מנורה בע"מ

1 בטרם דיון נדרש את סעיפיו הרלוונטיים של החוק להגדלת הבעלות בתצלום. החוק קובע
 2 בסעיף (3)(1), כי הבעלים הראשון של זכויות היוצרים ביצירה הוא היוצר ובכך מכיר בזכותו
 3 הטבעית של היוצר ביצירתו, עם זאת, לחוק מספר חריגים.
 4

5 **א. הבעלות ביצירה מזוונת:**
 6

7 ס' 35 (ב) לחוק קובע:
 8

9 **"ביצירה שהיא דיוון או צילום של אירוע משפחתי או של אירוע פרטי אחר,
 10 שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכויות היוצרים בה הוא המזמין, אלא אם כן
 11 הוסכם אחרת."**
 12

13 הנتابעת טעונה לטענה כי זכויות הבעלים בזכות היוצרים בתמונה נתונה לבני אלימי,
 14 ומזו העניקה לנتابעת את זכות פרסום התצלום, הרי שדין התביעה לדחייה.
 15

16 אין בידי לקבל פרשנות זו.
 17

18 שמירת זכויות היוצרים בתצלום פרטי או משפחתי מקורה בטעמי פרטיות. למזמן יש
 19 עניין כי היוצר לא יפיז תמורה ברבים באופן העולם לפגוע בפרטיותו (ראה לשון הצעת
 20 החוק: "במקרים אלה, קיים אינטראס נוסך של המזמי, אשר יש להניח כי הצדדים
 21 התכוונו לכבודו, והוא הזכות לפרטיות" [דברי ההסבר לסעיף 35(ב) להצעת חוק
 22 זכויות יוצרים, התשס"ה-2005, **ה' ח' הממשלה תשס"ה מס' 196** עמ' 1131] להלן:
 23 "הצעת החוק").
 24

25 החוק נוקט בלשון ברורה: "ביצירה.. שנוצרה לפי הזמנה", משמע, הזמנה קדמה
 26 לייצור ולא ניתן לפרש הזמנה זו כהזמנה בדיעד.
 27

28 גם בתקופת החוקה הקודמת (חוק זכויות יוצרים, 1911, להלן: "החוק הישן") נקבע
 29 כי מlteתילה, זכויות היוצרים נתונה למזמן בהתאם לאמור בס' 5 לחוק הישן לפיו:
 30 (1) בהתחשב עם הוראות חוק זה, יהא מחברה של יצירה הבע הראשון של זכויות-
 31 היוצרים בה: בתנאי -

32 (א) שם היה זה פיתוח, צילום או תמונה והקלישה או העתקה מקורית אחרת הזמננו
 33 עיי אדם אחר והובנו תמורת דבר-ערך בהתאם לאותה הזמנה, הרי אם אין הסכם הקובע

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנורה בע"מ

1 את ההיין, יהא איש שהזמין את הקלישה או את העתקה המקורית האחראית הבעל
2 הראשון של זכות-היוצרים...".

3 בפסקה נקבע כי זכות הבעלות למזמין אינה חל על צילום שנוצר **ביזמתו** הצלם.
4 בע"א 68/56 **רביביץ נ' מירילן**, פ"ד יא 1224 (1957) (להלן: "ענין רביביץ"),ណון
5 מקרה בו רകדנית בולט הסכימה כי צמד העוסק בשותפות במקצע הצלום, יצלמה
6 וירשם תמונות אלה בעיתונות. בפועל, הצלמים הכינו כרטיס ברכה ובו תמונה
7 הרקדנית, כרטיס אשר נמכר ברבים ובעתינו הוגשה תביעה להפרת זכויות יוצרים.
8 כב' השופט לנדיי קבע כי בהתאם לס' 5(1) הניל, הזכות נתונה למזמין, אלא
9 שהרકדנית לא הזמינה את הצלום אלא הסכימה להצעת הצלמים לתועלתם
10 החדרית של הצדדים.
11
12

13 מענין רביביץ נמצא למדים כי כל אימת שצלום לא נוצר עפ"י הזמנה מראש,
14 הרי שזכות הבעלים נתונה ליוצר – לצלם, אפילו האדם המצלם ידע כי מצלמים
15 אותו אך לא **יום** התצלום. חוק זכויות יוצרים החל בענינו, איננו משנה מהוותה
16 של פסקה זו (ראה ט' גריינמן, **זכויות יוצרים**, מהדורה שנייה, הוצאה איש יורך,
17 תשס"ח-2008, עמ' 501,להלן: "גראינמן").
18

19 בענינו הגב' אלימי כלל לא ידעה כי צולמה (ראה פרוטוקול בעמ' 56 ש' 12, 26).
20 כשנשאלה متى נודע לה שצולמה, השיבה:
21

22 "**כשסיימתי את השיט**, הגעתו לבוטקה כמו שאמרת, **זיהיתי את המשפחה שלי**,
23 **הזמןתי ורשתי את התמונה**" (עמ' 59, ש' 6).
24

25 ובהמשך:
26 "**לא הזמנתי את התמונה מראש**" (שם, ש' 14).
27

28 גם בעלה יהול אלימי העיד כי **לא** ידע שהתמונה צולמה (עמ' 51, ש' 27).
29

30 מסקنتי זו מתחזקת נוכחות התמורה שנמסרה עבור התצלום. אכן, בשונה מהחוק
31 היישן, ס' 35(ב) לחוק, אינו מוגבל להזמנות בתמורה – כל צילום משפחתי שנוצר עפ"י
32 הזמנה כפוף להוראה, אף אם לא שולם בעדו (כאשר בחוק היישן הוצב תנאי: "**תמורה**
33 **דבר-ערך בהתאם להזמנה**"). כיוון שהסעיף נוצר בשל רצינןאל הפרטיות, הרי
34 שהתמורה רלוונטיות עוד פחות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

ואולם בדברי ההסבר להצעת חוק נאמר:
 "מציע, בסעיף קטן (ב), לקבוע כלל ברור יותר לעניין הזמנת דיוון או צילום משפחתי או פרטני, שהוא לטובות מזמין היצירה, וזאת בזומה להוראות ס' 5(א)(א) לחוק 1911". הרצינו אל הקבוע בחוק הישן אינו מתבלט בהקשרו של ס' 35(ב) הנק"ל, ואך אף דרישת התשלום אינה דרישת הכרחית לתנאי הסעיף, עדין אין לבטלה כליל במסגרת שיקולים בפסקה מעין זו.

בעניינו אין חולק כי הגב' אלימי שילמה סכום פערם בעבור רכישת תמונת זו.
 במרקורים בהם תיירים או נופשים, מצולמים באקראי באתרי נוף, תוך שהאתר או הצלם מציגים להם למכירה תמונות אלו, הרי שבמרבית המקרים התצלומים כלל לא נרכשים. הצלם – היוצר, כובר מאות ואלפי תמונות ובודדות מהן נמכרות תמורות סכום פערם. אין להשווות מקרה זה לאירועים משפחתיים בהם צלם נScar תמורה/API שקלים ומצלם ממשך הערב את האירוע המשפטי אשר לשמו נScar (השו: ת"א (שלום רשל"ץ) 460/02 קרן נ' מעריב הוצאה מודיעין בע"מ, תק- של 02(3) 1273 (2002) וכן לעניין תלמידי חתונה ת"א (שלום ק"ג) 1068/06 מושלים נ' מימד, תק- של 07(4) 24542 (2007)).

כן אין להשווות מקרה זה לצילום שנעשה לצרכים מסחריים (השו: ת"א (שלום חי) 8118/05 ג'רוס אלי נ' שורש (לא פורסם, [פורסם בנבן] 03.12.07 שם נקבע כי כאשר הצלם נScar ושולם לו כל שירותו, הרי שהחברה אשר שכרה את שירותו לצורך צילום מוגירה, נהפכה לבעלים בזכויות היוצרים בתמונה).

בעניינו, אין מדובר בהזמנה נגד תמורה (או הזמנה בכלל), אלא בראשית עותק מאות היוצר. עד מדובר ברוכש תמונה שהוא אדם פרטי ולא מזמין עסק.

העובדת כי הצלם אינו יכול לעשותה במקרה זה שימושים פרסומיים, אינה מעוררת את זכות היוצרים שלו ביצירתו כפוף לדיני הגנת הפרטיות.

מכל האמור לעיל הרי שלא ניתן לראות בתצלום המשפטי כזה הנזכר לפי הזמנה, משכך, לא ניתן ליחס את זכות היוצרים בתמונה לגבי אלימי.

ב. יצירה שנוצרה בידי עובד:

ס' 34 לחוק זכויות יוצרים קובע:

בית המשפט המחווי בנכרצה

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1

2 "מעביד הוא הבעלים הראשון של זכויות היוצרים ביצירה שנוצרה על ידי עובדו לצורך
3 עבודתו ובמהלכה, אלא אם כן הוסכם אחרת".

4

5 הסעיף קובע אם כן, כי בהעדר הסכמה אחרת, הבעלות הראשונה ביצירה שנוצרה ע"י עובד
6 לצורך עבודתו ובמהלכה תהא למעביד (МОבן כי הבעלות המוסרית לא נשלلت מהעובד, על אף
7 יותר בחפרק נפרד).

8

9 גריינמן בספרו מפרש את התيبة "לצורך העבודה ובמהלכה" כמגלת שני מודדים לקיום זכויות
10 יוצרים בידי מעביד - ממד הזמן ומדד התכליות:

11

12 "על- פि הממד הרוشن, על הייצירה להיווצר על ידי העובד במהלך העבודה מבחינת העיתוי.
13 עם זאת, בהתאם לנשיאותה של העבודה הספרטיפית, מהלך העבודה אין מוגבל בהכרח
14 לשעות קבועות... על- פि הממד השני, על הייצירה להיווצר לטרוך העבודה. על כן, אף אם
15 הייצירה נוצרה במהלך העבודה, אך לא לצורך העבודה, לא יהיה הזכיות של המעבד"
16 (גריינמן בע' 487-488).

17

18 זיבוב טען כי דימיטרי העסיק אצל החל משנת 2004 (עמ' 26 לפרוטוקול, שי' 26). וכי דימיטרי
19 פועל כצלם מטעמו באתר הקיקים (ראה שי' 4 לתצהירו). בעודו ציין עוד כי הנפיק לדימיטרי
20 תלוש משכורת מיידי חדש וכי הוא רשום במס הכנסה במילסיקו (שם, שי' 28), אם כי תלושי
21 המשכורת לא צורפו לתצהירו.

22

23 גם דימיטרי טען כי הועסק אצל זיבוב החל משנת 2004 וקיבל תלושי שכר בהתאם (עמ' 29
24 לפרוטוקול, שי' 2 לתצהירו). לדבריו לא נחתם חוזה עסקה בין הצדדים (שם, שי' 22).

25

26 משני הצדדים, הן העובד והן המעבד אינם חלקים על עבודות יחסיהם וכאשר עדותם לא
27 נסתרה, עלי לקבוע כי בין השניים מתקיימים יחסי עבודה מעביד, אף מבלי להזכיר למבחןם
28 יצרי הפטיקה כ"מבחן ההשתלבות", "מבחן המרות" ודומיהם (השו: ת"א (מחוזי י-ס)
29 41/92 קימרון נ' שנקס, פ"מ תשנ"ג (3) 10 (1993), שם קבעה השופטת דורנר כי הנتابעים
30 אינם יכולים לכפות על מי שטען כי הוא מעבידו של התובע את זכויות היוצרים היוצרת
31 התובעה, שעה שאין מחלוקת בין התובע לבין המעבד כי זכויות היוצרים שייכת לתובע).

32

33 21. כן ניתן לקבוע כי התצלום מושא התביעה, צולם "לצורך עבודתו" של דימיטרי ו"במהלכה".
34

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת הלו ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

דימיטרי העיד כי נהג לצלם את הנופשים בשיטת הקיאקים במהלך 7 ימים בשבוע (ע' 30 פרוטוקול, ש' 1). כל תמונות הנופשים באתר קייקי כפר בלום צולמו למשה במהלך עבודתו ומובן כי לצרכי עבודתו – מכירת תצלומים לנופשים. אין מדובר בתצלום מודמן במהלך העבודה אלא בביצוע העיסוק אשר לשמו נשכר – צילום נופשים באתר קייקים, הוא צריך לעבודתו של דימיטרי וכן עשה בפועל.

בקשר זה אוסיף, מעיון בטענותיו של דימיטרי עולה כי הוא לא טע כלל לבעלותו בזכות היוצרים בתצלומים. בס' 3 לتظاهر צוין כי ככל הדעת למזהיר, זכויות היוצרים נתונות לתובע 1. גם בכתב התביעה צוין כי הצלם מסר את זכויותיו בתצלומים באופן בלעדי לידי התובע 10.1.

מכל האמור לעיל אני קובע כי במקרה דין התמלאו תנאי ס' 34 לחוק – התצלום צולם בידי 11. דימיטרי לצרכי עבודתו ובמהלכה, משכך זכויות היוצרים בתמונה נתונה למשיקו – זיבוב. 12. 13. 14.

ג. הסכם העברת זכויות היוצרים:

בכתב התביעה צינו התובעים כי זכויות היוצרים בתצלום נתונה לצלם – דימיטרי, אשר מסר 15. את זכויות היוצרים בתצלום לידי קייקי כפר בלום. עוד צוין כי דימיטרי פועל בשטח האתר קייקי 16. כפר בלום בהתאם להסכמים עימיו.

בכתב התביעה וכן בבקשתו למתן צו מנעה זמן, לא בא זכרו של זיבוב – מעסיקו של דימיטרי. 21. 22.

ביום 25.09.12 התקיים דיון בפני חברי הרשות בן חמוץ בבקשתו לזמן מנעה. במרוצת הדיון צוין 23. ב"יכ הנتابעת כי לא הוצאה כל ראייה באשר לזכות היוצרים של קייקי כפר בלום בתצלום (ראו 24. ע' 3 לפרוטוקול הדיון מיום 25.09.12). 25. 26.

למחרת היום, הגיעו התובעים בקשה לתיקון כתוב תביעה באופן בו יצורף ההסכם הקיים בין 27. קייקי כפר בלום ובין זיבוב, הסכם עלי חתום גם דימיטרי, הבקשת אישורה והתובעים צרפו 28. מסמך אשר כותרתו "נספח להסכם" (להלן: "הנספח") על גבי המסמך לא צוין מועד 29. החותימה. 30. 31.

בשל חשיבותו של המסמך להכרעה, אביאו כלשונו:

בית המשפט המחוון בנסרתת**30 נובמבר 2012****ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום ובית הלו ש.מ. ואוח' נ' צוק מנורה בע"מ**

1	נספח להסכם
2	
3	
4	קייקי כפר בלום
5	מצד אחד
6	"קיד אלקטרוניתה"
7	גנדי זיובו
8	(להלן: "השופר")
9	מצד שני
10	הואיל: ובין הצדדים נחתם הסכם המקנה לשוכר זכות צילום ומיכירת התמונה, צילומים באתר השיט וסביבתו
11	
12	הואיל: זכויות היוצרים על הצילומים, התמונה ושמירתם מעוגנים בחוק זכות יוצרים התשס"ח-2007 (להלן: "החוק");
13	
14	
15	לפיכך הוסכם, הוחה והותגה בין הצדדים כלהלן:
16	1. הזכות הבלעדית ביצירה, צילום, תמונה ואו זכויות יוצרים כאמור בחוק, לרובות בסעיפים 17-11 לחוק, תהיה של קייקי כפר בלום בלבד ולא תנאי.
17	2. השוכר יהיה מנע מהעביר כל זכות כאמור לצד נ' וזאת ללא הסכמת קייקי כפר בלום מראש ובכתב.
18	3. לשוכר ניתנת האפשרות למיכירת תמונה ואו מדיה מגנטית עלייה נמצאות התמונה, לקווות המצלמים ולשימוש האיש/ פרטי בלבד.
19	4. צילום תמונות בהזמנת לקוח כאמור בסעיף 35(ג), תעשה רק לאחר אישור המזמין (להלן) על ויתור זכויותיו בזכויות היוצרים.
20	5. למעלה מה叙述 יובהר ולצורך סעיף 34 לחוק בלבד, כי יראו בקייקי כפר בלום כמעביד ושבוכר כעבדו לעניין זכויות היוצרים.
21	6. השוכר מתחייב לפעול, לסייע, לחזור ואו לבצע כל פעולה בהתאם, מיד עם כל דרישה מצד קייקי כפר בלום, לצורך סיוע בשמשה על זכויות היוצרים.
22	7. כל אורכה, הנחה, ויתור או נקיטת צעדים, לא ייחשבו כויתור על איזה זכויות קייקי כפר בלום על פי הוראות נספח זה או על פי כל דין , אלא אם נרעכו בכתב ונחתמו בזיהה.
23	
24	
25	
26	
27	
28	
29	
30	
31	
32	

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואח' נ' צוק מנרה בע"מ

- לאחר עיון בכתב הטענות, בתצהירים ובפרטן חקרות העדים, הגיעתי לכל מסקנה כי התובעים לא עמדו בנטל להוכיח כי הנפשם נחותם עבר לצלום התמונה, ואבאר:
- אין חולק כי התמונה צולמה בחודש ספטמבר 2009.
- בחקירתו ציין זיוב כי שיתוף הפעולה העסקי בין קייקי כפר בלום החל בשנת 2004 וגובה בהסכםים. לטענתו:
- "אני שם משנת 2004, אני לא שומר את החזים שנה שנה" (עי 21 לפרטוקל, ש' 24).
- שנשאל האם החסכים משנת 2009 מצוי בידו, ענה:
- "זה אותו הסכם כמו השנה הנוכחית. אין לי את ההסכם עצמו. אחרי שהעונה נגמרה אני זורק. יש לי בboltka רק את מה שמתיחס לשנה הנוכחית" (עי 22, ש' 11).
- זיוב הציג את ההסכם בין קייקי כפר בלום הרלוונטי לשנה הנוכחית (נ/1), ההסכם נחתם למעשה ביום 02.03.11 ואין בו כל התייחסות לסוגיות זכויות היוצרים, לטענתו סוגית הזכויות בתוצר עבדתו, הוסדרה בנספח להסכם (עי 23, ש' 28).
- שנשאל זיוב מודיע על הנספח לא צוין התאריך, ענה:
- "מאיפה אני יודע. על השנה יש לי גם תאריך, זה שנמצא בקיוסק ובל שנה חותמים אותו הדבר" (עי 24, ש' 20).
- בהמשך נשאל לאיזה הסכם שיק הנספח נטול התאריך וענה שוב:
- "להסכם של כל שנה זהו הדבר, רק סכום העבודות משתנה" (עי 25, ש' 31, כן ראו ע' 28 ש' 20-19). וכן: "חותמים כמעט על אותם מסמכים בלשנה, כבר 8 שנים אני שם" (עי 28 ש' 27).
- معدותו של זיוב עולה אפוא, כי הנספח וההסכם נחתמו מייד שנה בשנה, כמעט לא שינויים, במשך כל תקופה התקשרו עם קייקי כפר בלום החל משנת 2004. ואולם, הנספח עוסק רובו ככלו בהערות זכויות היוצרים בתמונה לקייקי כפר בלום בהתאם לחוק זכויות יוצרים, לרבות התייחסות מדויקת ופרטנית לסייעי החוק (ראו סעיפים 1,4 ו- 5 לנספח). ההפוך יכול הצדדים לחותם 2005, וכן הלאה, על מסמך אשר מתייחס לחוק זכויות יוצרים שעיה שחוק זה טרם נחקק ונכנס לתוקפו ביום רק במחצית שנת 2008?! (25 במאי 2008 כאמור בס' 66 לחוק זכויות יוצרים).

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קיקי כפר בלום ובית הילל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנורה בע"מ

1 האמור מלמד כי האמת לא הייתה נר לרגלי התובעים וזיבוב עיקרי, זאת בלשון המיטה.

2 23. אם לא די בכך, גם עדות מנכ"ל קיקי כפר בלום מעלה תמיות.

3 יremark אישר כי ההסכם נחתם מידי שנה וכמעט ללא שינוי, למעט סוגיות התמורה (יע' 34, שי' 4-11). יremark לא הסביר מדוע בהסכם כונה "קיקי כפר בלום ובית הילל" כאשר בנספח כונה 5 "קיקי כפר בלום". כן לא ניתן הסבר לשאלת מדוע על הנספח אשר נחתם לכארה יחד עם 6 החסכם (רי' ע' 36 שי' 25), לא צוין תאריך.

7 יremark התבקש בצו להמציא את הנפקים וההסכם הרלוונטיים לשנים הסמכות ל- 2009, 8 המסמכים הומצאו ומעיוון בהם עולה כי הסמכים בין זיבוב לקיקי כפר בלום נחתמו בימים – 9 15.01.08, 28.04.10, 02.03.11, 02.04.12 ממשנה לשנה.

10 דוקא בשנת 2009 הרלוונטיות לתביעה לא נחתם הסכם בפורמט חדש כמודי שנה, אלא על 11 הסכם משנה 2008 נכתב בכתב יד ובתאריך 07.04.09: "שני הצדדים מסכימים על הארכת 12 **ההסכם והנספח גם לשנת 2009**". לא ניתן הסבר סביר לשאלת, מדוע בכל שנה הודפס הסכם 13 חדש ונחתם בפורמט חוווי גם בשנים בהם לא חלו שינויים בסעיפים העמלות כבשנים - 2011- 14 2012, כאשר דוקא בשנת 2009 מצאו הצדדים לנכון להאריך את ההסכם והנספח על גבי 15 החסכם מהשנה שבעריה.

16 24. יremark העיד כי על ההסכם חתמו הוא וזיבוב ועל הנספח חתום **בנוסף גם הצלם דימטריו** (יע' 36, שי' 17). לא הובהר מדוע נדרש הצלם לחותם על הסכם שבין האתר בין מפעליו, כשהוא אינו 19 צד משפטי להסכם. זאת ועוד, זיבוב העיד כי בשנת 2012 העסקי צלם נוסף מלבד דימטריו 20 (ראו ע' 26, שי' 19). יremark העיד כי גם ההסכם משנהת 2012 היה בניו כהסכם ונספח (יע' 38, שי' 21 2). אם לגורסת הצדדים חתימת הצלם נחוצה בנספח מעין זה, מדוע לא הוצג נספח אחר משנהת 22 2012, עלי גביו חתימת דימטריו וצלם נוסף?!

23 אם לא די בכך, דימטריו עצמו מעולם לא טען כי חתום על הנספח, לדבריו אפילו לא ראה את 25 ההסכם הרלוונטיים ועסק רק בצילומים (יע' 30, שי' 24), אם כן, מיהו החתום השלישי על 26 הנספח אשר הוצג לפני?

27 לאור האמור, לא מצאתי לתת אמון בגרסתו של יremark, לא הובהר מדוע ההסכם והנספקים 29 שהו בilyiba של התביעה, לא צורפו לכתב התביעה המקורי ובקשה לצו המינעה, לא הובהר 30 מדוע דוקא בשנת 2009 לא נחתם הסכם בכלל שנה אלא הוארך ההסכם הישן, מדוע בכלל 31

בית המשפט המחווי בנכרצה

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואח' נ' צוק מנורה בע"מ

1 נוצר נספח להסכם ומתוכנו לא הובא בגופו של החתום, לא הובהר מיהו החתום השלישי על
 2 הנספח כאשר רק שני צדדים לו ומודיע הנספח נעדר תאריך. עוד ועיקר - לא הובהר כיצד
 3 נספח שהיה מוארך למשעה מיידי שנה בשנה, מתיחס בפיירוט דקדקני לדבר קייקה אשר טרם
 4 נקה.

5 כל האמור מסקנתי היא כי לא נאמרה האמת בפני וכי התובעים לא עמדו בネット להוכיח כי
 6 קיימים הסכם בכתב המעביר לקייקי כפר בלום את זכויות היוצרים בתצלומי זיוב או דימטריו.
 7

8 25. טוענים התובעים בסיקומיהם כי גם אלמלא הנספח להסכם, ניתן להקנות בעלות בזכויות
 9 יוצרים במידה ובעל הזכות מבקש לעשות כן, אלא שלענין זה נקבע בס' 37 (ג) לחוק: "חוואה
 10 להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתבה".
 11

12 החוק מבחין למעשה בין התניה על זכויות הבעלות הראשונית ביצירה מוגנת, שיכולה להיות
 13 מפורשת או משתמשת כאמור בסעיף 35(א), לבין חוות להעברת זכות הטעון מסמך בכתב על
 14 ההבחנה בין הטעיפים ראו א' יעקב "בעלות בזכות היוצרים" יופרים זכויות – קריואות בחוק
 15 זכות יוצרים (בעריכת מ' בירנהךogi פסח 304-305 (2009)).
 16

17 מכלל הן אתה שומע לאו.

18 חוק זכויות יוצרים מאפשר לקבוע בידי מי תתגבש הבעלות באופן מפורש או משתמש
 19 באשר ליצירה מוגנת. במידה זכויות היוצרים כבר נתגשה הרי שחוואה להעברתה טעון מסמך
 20 בכתב כך ולא אחרת.

21 המחוקק ביקש להבטיח כי הצדדים יהיו ערים לפועל העברת הזכויות – שהינה פעולה
 22 מרוחיקת לכת ולהגן על יוצרים מפני גופים עסקיים מתחכמים אשר יכולים לייצר לעצם
 23 יתרון בהציג הסכמה במשמעותם.

24 על כוונת המחוקק ניתן ללמידה נוספת בדבר הסביר להצעת החוק. ס' 37 להצעת החוק
 25 המקורית קבע: "הוראות סעיפים 34 עד 36 יחולו, אלא אם כן הוסכם אחרת".
 26

27 בדרכי הסביר לסעיף נאמר:
 28 "מושיע לקבוע בהוראה כללית ומפורשת כי קביעת הבעלות הראשונה של זכויות היוצרים בידי
 29 מי שאינו היוצר ניתנת להנחה חוות. לפיכך, קביעת הבעלות הראשונית בפרק זה אינה אלא
 30

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת הלו ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1 בירור מחדל, המניהה כי בהעדר הסכמה אחרת – במפורט או במשתמע – זו כוונתם של
 2 הצדדים הנוגעים בדבר ביחס לבעלויות בזכות היוצרים".
 3

4 בפועל, המחוקק בחר שלא לאשר את הצעת החוק בנוסחה המקורי, קבוע כי חוזה להברת
 5 זכויות יוצרים טען מסמך בכתב ובכך גילה דעתו במפורש ובמובהק. אכן, הפסיקת קבעה כי
 6 אין מדובר בדרישה קונסטיטוטיבית אלא ראייתנית גרידא (ע"א 520/80 רוזנברג נ'
 7 רובינשטיין, פ"ד לח(1) 85, 98 (1984) וכן ע"א 08/4600 האלפנום המאוחדים בע"מ ואח'
 8 ביבקי פטה המפרייס ישראל בע"מ ואח' (לא פורסם, אך דרישת
 9 ראייתנית דרישת לבדוק משקל היא). זאת במיוחד כאשר העברת הזכויות הנטענת היא
 10 מכוח נספח מסויים, אשר לא הוכח כי היה קיים במועד יצירת התצלום וכאשר לאור
 11 גרשאותיהם הסותרות של הצדדים, יכול ונוצר באופן מלאכותי כי ליצור יש מאיין
 12 העברת שלא הتبכעה. בנסיבות אלה, ועודאי שביחמ"ש לא ניתן ידו כדי הכשרת
 13 העסקה בדיעד.

14 26. לכך אוסיף, גם העדויות מעלות מספר אינדיקטיות לכך שהנספח לא היה קיים כלל
 15 וככל, עבר למועד הגשת התביעה כאן.

16 17. יremark ציין כי זיבוב העביר לקייקי כפר בלום את הבעלות בתצלום, אז נשאל ועונה:
 18 ש: כש不服 בא ורוכש את התמונה, האם מתחייבים אותו על איזה מסמך
 19 שהתמונה שייכת לקייקי כפר בלום?
 20 ת: אני לא מוכר ואני לא מתחייבים. זיבוב מוכר (ע" 46, ש' 18-16).

21 22. גם זיבוב ציין כי אינו מתחייב את רוכשי התמונות על כל מסמך (ע" 27, ש' 27).

23 24. כפי ש' 8 לנוסף להסכם: "צילום תמונות בהזמנת לקוח כאמור בסעיף 35(ב), תעשה רק
 25 לאחר אישור המזמין (להלן) על ויתור זכויות בזכות היוצרים". חן יremark והן זיבוב
 26 אינם חולקים על העבודה כי סעיף זה מעולם לא קויים. רוכשי התמונות מעולם לא
 27 נדרש לחתום על מסמך זה או אחר. לאור האמור, הטענים להעברת זכויות הבעלות,
 28 אינם מציגים למעשה כל ראייה לכך כי זכויות היוצרים אכן הועברה בפועל מידיו
 29 היוצר או מעסיקו, לידי אתר הקיימים, למשל, הדרישה הראייתנית לבדוק המשקל לא
 30 עונתה אף במקצת.

31 32. סיכומו של עניין, זכויות הבעלות בתצלום נתונה לזיבוב – מעבידו של היוצר. שעה
 33 שזיבוב אינו תבע בתיק זה ונוכח העבודה כי קייקי כפר בלום לא עמדו בנטל להוכיח

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1 העברה בכתב של זכויות הבעלות ביצירה לידייהם, הרי שדין התביעה להפרת זכויות
2 יוצרים לדחיה.

3
4 עיר ואוסף, בטרם אוחתום פרק זה, אף אם זיבוב היה נכלל כתובע בתיק זה
5 ולמרות הפגיעה לכוארה בזכותו, התנהלותו המפורשת לעיל והעדר אמרת האמת על
6 ידו, הייתה עומדת לו לרועץ באומדן סכום פיצוי ראיוי אם בכלל.
7

8 בנוסף, ואם יטען הטוען, הרי זיבוב שאינו טובע כאן, העיד כי הזכויות מוקנות לתובעת 1
9 ומכאן צא ואמור הזכויות מוקנות לתובעת 1 כפי טענתה, על כך - אף אם הייתי מקבל מארג
10 טיעונים זה – הרי בנסיבות בהן בחרו התובעת 1 וזיבוב, לא לומר אמת בביבמ"ש וכדי נסיוון
11 הטעה אם לא מעלה מכך, אין להקנות לתובעת כ"חווטא נשכר" פיצוי.
12

13 מכל מקום, כאמור לעיל, מדובר בהבניה שקרית יצר התובעת 1 וזיבוב ולא אחרת.
14

15 גניבת עין, הטעיה ונשנית נעשר שלא במשפט:

16
17 28. לטעת התובע, הנטבעה הטעה את הציבור והציגה את אתר הקייקים שלו כאילו היה זה
18 אתר אחר.

19 על התובע המבקש להוכיח קיומה של עולת "גניבת עין" להוכיח שני יסודות במצטבר: כי
20 רכש מוניטין בשירותו באופן שהציבור מזהה את תדמיתו החיה עמו וכי מעשי הנטבע
21 מבאים לכך שהציבור מושיטה להשוו או עלול לטעת לחשוב כי הטובן או השירותים הניתנים
22 על-ידי הנטבע הינם בעצם של התובע (ראו: [ע"א 307/87, וייסברוד ובניו נ' ד.ג. בית'ה'ב](#)
23 [למוציאי חשמל בע"מ, פ"ד מ"ד \(1\) 629, 639 \(1990\)\).](#)

24 לשם הוכחת המוניטין, על התובע להוכיח שציבור הנפשיים מזהה אותו עם המוצר אשר שוקן
25 ע"י הנטבעה. לטעת התובע, התצלום מתעד שיט קייקים במקום המכונה "המפל", מקום
26 אשר מזוהה עם קייקי כפר בלום דווקא, כאשר גם הסירה מזוהה עימם.
27

28 לטעמי יש לדחות את התביעה בגין גניבת עין. התצלום צולם באתר המשיבה שבנהר הירדן,
29 מקום ציבורי בו רשאי כל אזרח לבוא לשיט או לצלם. אני מוצא ב"מפל" זיהוי עם התובעת,
30 מדובר בשפק מים על רקע צמחייה טبيعית, התמונה יכולה להיות מצולמת בעוד מאות מקומות
31 של גדות הירדן וכך באתר שיט אחרים בארץ או בעולם. כך גם לעניין הסירה – מדובר
32 בסירה גומי סטנדרטית בצבע אדום ובמשוטים אדומים, ללא כל ניתוב וזיהוי על הסירה
33 כazzo.

בית המשפט המחוזי בנצרת
30 נובמבר 2012
ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת הלו ש.מ. ואח' נ' צוק מנורה בע"מ

1

29. כך גם כך, לא מצאתי בסקר אשר הוצג וסומן ת/2 (לפניהם 25% מהמבקרים מגיעים לאתר
הקיים בשל "המסלול עם המפל" כמשנה את מסקنتי. סקר בכזה איננו מהווה ראייה
לחכרעה משפטית. זאת ועוד, מדובר בסקר **פנימי** של התובע, לא הובחר מי ערכו ומהי
הקשרתו המקצועית, באיזה כלים נערך, מספר הנשאלים וכיו"ב ואיני מוכא ליתן לו כל
משקל.

30

לאור האמור, לא מצאתי כי התצלום מתעד את "מונייטו" קייקי כפר בלום דזוקא או כי או
השירות הניתן על-ידי הנتابעת הינו בעצם של התובע ודין התביעה בעניין זה להידוחות.

30. כך גם לעניין עשיית עשור ולא במשפט. התובעים מבקשים לחייב את הנتابעת לפצותם
מכוח חוק עשיית עשור ולא במשפט, תשל"ט- 1979 (להלן - "חוק עשיית עשור"), בגין
התועשותה שלא כדין כתוצאה מהפרשות המפר.

31

גם טענה זו דינה להידוחות.

32

לפי סעיף 1(א) לחוק עשיית עשור, על התובע להוכיח כי התקיימו שלושה תנאים: קיומה של
התועשות, החתועשות האמורה באה לזכה מן המזכה ועל חשבונו, וכי אותה התועשות של
הזכה על חשבון המזכה היא שלא על פי זכות שבדן.

33

העקרונות להכרה בעילית תביעה זו התוועדו ברע"א 5768/94 א.ש.ר. יבוא יצור והפצה
נ' פורום אביזרים ומוצרץ צרכיה בע"מ, פ"ד נב(4) (1998) (להלן: עניין א.ש.ר.).
בעניין א.ש.ר. נקבע כי "חייב או העתקה של מוצר 'בשלעצמות' – בהיעדר קניון
רוחני במוצר על פי הדינים הstattוטוריים, ובלא שההעתקה תהווה עולה או פגעה
ביחסים אמון או בסוד מסחרי – אינה מעניקה זכות להשבה על פי חוק עשיית עשור
(שם, עמוד 475).

34

אכן, קיימים טעם לפגם בנטילת תמורה עסקית מתחורה ועשיות שימוש בו לפרסום עסק
אחר, אולם משיקבע כי התמורה אינה מזוהה עם קייקי כפר בלום דזוקא, נכון
קוביעתי כי לתובעים לא נתון הקניין הרוחני בתמורה, ונוכח בכך התחרות העסקית
וחשיבות ההגנה על חופש העיסוק וחופש התחרות, הרי שפגם זה שלעצמם אין בו די
כדי הענקת סעד לפי דין עשיית העשור.

35

בית המשפט המחווי בנכרצה

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

לא הוכח כי הנتابעת הגדילה מכירויותיה או התעשרה בעקבות השימוש בתצלום, לא הוכח כי
1 כל והתקיימה התעשרות, הרי שהיא באה על חשבון "קייקי כפר בלום" ואף לא הוכח כי
2 לתובעים זכות כלכלית בתמונה עפ"י הדים הסטוטוריים, כאמור לעיל.

3

4 הזכות המוסרית:

5

6 31. להבדיל מהזכות החומרית שנדרשה עד כה, פרק זו לחוק זכויות יוצרים דין בזכות המוסרית
7 הנדרשה ליוצר יצירה אומנותית. הזכות המוסרית היא, **זכות אישית**, המעניינה קשר בין היוצר
8 ליוצרתו, היא ניתנת ליוצר ולאו דווקא לבעליים הראשונים של זכויות היוצרים.
9

10

11 סעיף 45(ב) לחוק קובע:
12 "הזכות המוסרית הינה **אישית** ואנייה ניתנת להעbara, והוא תעמוד ליוצר אף אם אין לו
13 ביצירה זכות יוצרים או אם העביר את זכות היוצרים ביצירה, בולה או חלקה, לאחר".
14

15

16 לאור האמור, הרי שהזכות המוסרית תעמוד ליוצר גם לגבי יצירה שנוצרה במהלך עבודתו
17 אצל מעביד.

18

19 חוק זכויות יוצרים הוסיף נוסף הנדרש להוכחת הפגיעה בזכות המוסרית. סעיף 50 לחוק
20 קובע כי בחינתו של בית המשפט האם זכותו המוסרית של יוצר הופרה תהא כפופה ל מבחן
הסבירות:

21

22 "(א) העשויה ביצירה **פעלה** הפוגעת בזכות המוסרית של היוצר, מפר את הזכות
23 האמורה.

24 (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), עשיית **פעלה** ביצירה הפוגעת בזכות המוסרית
25 האמורה בסעיף 46(2) **אנייה** מהווה הפרה של הזכות האמורה, אם הפעלה הייתה **סבירה**
26 בנסיבות העניין.

27 (ג) לעניין סעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט להתחשב, בין השאר, בהתאם:

28 (1) אופי היצירה שביחס אליה נעשתה הפעלה;

29 (2) אופי הפעלה ומטרתה;

30 (3) יצרותה של היצירה על ידי העובד במסגרת עבודתו או לפי הזמנה;

31 (4) המקובל בענף;

32 (5) הצורך בעשיות הפעלה לעומת הפגיעה שנגרמה ליוצר בתוצאה ממנה."

33

34 האם נפגעה זכותו המוסרית של דימיטרי בתצלום?

בית המשפט המחווי בנכרצה

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת הילל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

1

א. הזכות לייחוס

32. סעיף 46(1) לחוק זכויות יוצרים קובע כי זכותו של היוצר ביצירתו היא זכות "בי שמו ייקרא על יצירותו בהיקף ובמידה הרואיות בנסיבות העניין". מדובר אם כן בזכות שאינה מוחלטת אשר תיבחן באמצעות מידת שיפוטית בנסיבותיו של כל מקרה וקרה.

33. בפסקה נקבע כי החובה ליחס יצירה ליווצר קיימת בקשר רחבה של מקרים, לרבות פרסומת תצלום בספר או עיתון. כך למשל בת"א (שלום ת"א 62632/05 קון נ' הזאת עיתון הארץ, לא פרסום, [פרסום בנבז] 31.12.07) נקבע כי פרסום תמונה כזרוגן לשער שצולמה ע"י צלם עיתונות ולא אזכור שמו, מהויה פגעה בזכות לייחוס ונפסק פיצוי בסך כ- 4,000 ש"ח בגין כל הפרה. גם בע"א (מחוזי ת"א 3038/02 זום תקשורת נ' הטלויזיה החינוכית הישראלית, ולא פרסום, [פרסום בנבז] 29.04.07) נקבע כי פרסום צילום המתעד את כף ידו של מרדכי ואנונו שעילה רשותים מועד ומקום חטיבתו, ללא אזכור הגוף לו שייכות זכויות היוצרים, מהויה פגעה בזכות המוסרית. במקרה זה נפסק פיצוי בסך 18,000 ש"ח.

34. מנגד, לא נמצא בפסקה דוגמאות רבות למקרים בהם נמצא כי לא קמה חובה לאיזכור שם היוצר בנסיבות המקרה. ט' גרינמן במאמרו "הזכות המוסרית – מ Moral Drorit Moral ל- Rights" (2009) קובע כי:
 35. "סטודנט האובייקטיבי החדש, שמצוין ייחוס יצירה ליווצר בהיקף ובמידה "הרואיות בנסיבות העניין", חזק את הזכויות לייחוס, שכן יתגנו בעת מקרים בהם יקבע כי אף שמקובל לא ליחס זכויות מסווג מסוימים ליוצרים (בכלל או בנסיבות מסוימות), מדובר בנוהג פסול, וראו לחייב מתן ייחוס".

36. אני מצטרף לקביעה זו – העובדה כי הנتابעת עשתה שימוש בתמונת היוצר ובדגש למטרה פרטומית, ללא אזכור שם היוצר, פוגעת בזכותו המוסרית. אכן, התצלום המקורי לא אזכיר את שמו של הצלם, שאף העיד כי איןנו מORGEL בפרסום שמו על גבי צילומיו (ראו הפרוטוקול בעי, ש' 25-31) אולם אין בכך כדי לפטור את המפרסם מלהתחקות אחר הצלם הרלוונטי ובכך כשלה הנتابעת בנוסח.

37. גדרי זכות היוצר ברי הגנה הם ועל בית המשפט לשמש חומה ליוצר באשר הוא, ביצירתו תוך מבט עתידי.

22 מתוכך 19

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנרה בע"מ

עד עלי לדוחות את הסטמכוות הנتابעת על רע"א 98/1980 קלמוס אותו הונדט נ' קווים חברה
לפרסום בע"מ, ולא פורסם, [פורסם בנבנו], (להלן: "ענין הונדט"), שם נקבע כי
בנסיבות בהם וויתר הצלם על אזכור שמו, הרי שייתר על זכותו המוסרית. בענין הונדט סיפק
הצלם תצלומים לצורך פרסום בלוח שנה, אפשר לחברת הפרסום להדפיס את לוח השנה
לא אזכור שמו, ולאחר מכן בחר להגיש תביעה. במקרים כאלו מדבר בחברה אשר שקרה
את הצלם ושילמה לו, דימטרי נתקל באקראי בצלום שצלם על גבי שלט חזות פרגומי (ע' 30, ש' 29).

אף כי ס' 50(ב) לעיל לא מקיים לנتابעת טענת הגנה ראוייה ולהיפך. אין מדובר ביצירתו עובד
למעבידו במטרה תמתה לב או לצורך עסקית הפעולה, מדובר בשימוש פרגומי רחב היקף
לעסק מתחילה ובמטרה כלכלית גרידא.

ב. הזכות לשומות הייצהירה

ס' 46 (2) לחוק זכויות יוצרים קובע כי הזכות לשומות הייצהירה, פירושה: "כי לא יוטל פגם
ביצירתו ולא יעשה בה סילוף או שינוי צורה אחר, וכן כי לא תעשה פעולה פוגענית ביחס
לאוთה יצירה, והכל אם יש באילו מהם כדי לפגוע בכבוזו או בשמו של היוצר"

בפועל, בצדיו השמאלי של התצלום המקורי נרשם תאריך התצלום ליד איזכור "קייקי כפר
בלום" ושירותת הצלומים של חברת "קליק" – מעסיקתו של הצלם. הכיתוב הושר בפרסומים
המספרים.

35. מדובר כאן בעריכה טכנית בלבד, של צמצום הפריים לצורך הכנת הפלאיירים. מאידך הגדלונו
שלטי חוצות. הכתוב ציין את מועד הצלום ולא אזכור מראש הצלם, לפחות המשמעות
איינה בגדר פגעה קשה "בשמו או בכבוזו של היוצר" (להבדיל מהוצאות מבואות) וכן
מדובר בפעולה פוגענית אחרת הבאה בגדר פגעה בזכות מוסרית.

עם זאת, אני רואה לציין, זכות יוצר באשר היא, צריכה להגן מוגברת, בוודאי בעולם
הטכנולוגי בימינו, בו ניתן בקלות יחסית לגזול פרי עמלו של יוצר, או לשנותו.

הצלם כאן – דימטרי, זכות מוקנית כי הצלום כפי שצלם לא ייפגע, בוודאי שלא תוך שימוש
מסחרי למטרות רווח, ללא הסכמתו, ללא ידיעתו ולא רשותו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 דצמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום וቤת היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנורה בע"מ

1 36. סיכמו של עניין, אני קבע כי נגעה זכותו של היוצר לייחס וביצירתו המקורית ככזו.
 2 בנסיבות היקף הפגיעה, אופייה המשחררי פרסומי מחד, והותנהות התובעים מאיתך, אני מוצא
 3 להעמיד את הפיצוי כדי סך 75,000 ש"ח לטובת הצלם דימיטרי.

4

5 סוף דבר

6

7 37. מכל האמור לעיל אני קובע כי זכות היוצרים בתמורה נתונה למעסיקו של היוצר ולא לנtabע
 8 או למי מהותבים.

9

10 38. הנני דוחה את תביעת התובע 1 נגד הנtabע, ומהיביו לשאת בהוצאה כדי סך 25,000 ש"ח
 11 (כולל).

12

13 39. ניתן בזאת צו מנעה קבוע האוסר על הנtabע עשיית שימוש בתצלום נשוא בתביעה (ת/1).

14

15 40. לאור הפגיעה המוסרית שפוגעה הנtabע בתצלם, תפצה הנtabע, צוקי מנורה בע"מ את התובע
 16 2, דימיטרי כדי סך 75,000 ש"ח כפיצוי לעיל, בתוספת סך 10,000 ש"ח הוצאות משפט (כולל).

17

18 יודגש כי מדובר בפיצוי אישי לצלם ולא אחרת.

19

20

21

22

23 ניתן היום, י"י טבת תשע"ג, 30 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

24

25

יצחק כהן, סגן נשיא

26

27

28

29

30

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 נובמבר 2012

ת"א 11-09-26485 קייקי כפר בלום ובית היל ש.מ. ואוח' נ' צוק מנורה בע"מ

1

2

22 מתוכך 22